

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA NYOMDÁJA.

KAPHATÓ:
Kiss Dávid, Kutasi D., Pauker Dániel és Sonnenwirth I.
kereskedésében.

UJSÁGOK HÁBORUJA.

Összecsap a két ellenfél:
Jó Rács Miska s bölcs Iványi.
Melyik tud a kettő közül
Hangosabban kiabálni?

Olló csattan, tinta cseppen,
Fekete, kék, zöld és kármin
S inter duos litigantes
Mosolyog Láng s Laszky Ármin.

NEMECIC-INDULÓ.

Egy altábornagy vala egyszer,
A kit szerettek nálunk,
Párjára katonák között
Nem egyhamar találunk.
Mert bár német volt; szive, lelke
A magyarokkal érzett.
Örült velünk és bús volt akkor,
Ha a mi szívünk vérzett.
De ez nem tetszett odaát . . .
«Hm, így bocsájtják el a vén kiszolgált
katonát!»

Vitéz, derék, böles hadvezér volt,
Arany paizs a melle
Ki mindig első vala ottan
A hol jó példa kelle.
De volt egy bűne, a magyart
Szerette és becsülte.
Szent-Dávid rangját ép ezért
Lám el is hegedülte.
Mert ez nem tetszett odaát . . .
«Hm, így bocsájtják el a vén kiszolgált
katonát!»

Jó Nemeccic azt merte tenni,
Hogy magyar ünnepségen
A «Szózat»-ot is eljátszatta,
Oh skandalum, oh szégyen!
Hisz' ez a rebell Kossuth-hund-ok
Nemzeti imádsága,
Hogy meri ezt elénekelni
Gsamtarmee katonája!
Ezt nem türhették odaát . . .
«Hm, így bocsájtják el a vén, kiszolgált
katonát!»

A Lipót-rendet odadobták
Sovány vigasztalásra.
Allé, sanzse; mehet az úr
Vigasztalódni Grácba!
Ezt mondták néki. A morál
Ebből világos kérem,
Hogy a ki becsülni valót
Talál a magyar népen,
Azt elkergetik odaát . . .
«Hm, így bocsájtják el a vén, kiszolgált
katonát!»

Darásss.

IRODALOM.

«Apró regények.»

Iványi Ödön a «Nagyvárad» féléles szerkesztője' és a magyar elbeszélő irodalom egyik legragyogóbb csillaga könyvet ad ki »Apró regények« czimen, melynek ára egy apró forint, de Iványi ur, mint lelkiösmeretes szerkesztő a Nagyvárad előfizetőit azon előnyben részesíti, hogy tőlük elfogad két koronát is részletfizetésben.

*

Az «Apró regények» iránt persze általános az érdeklődés, mert olyan ritkaság ma már egy jó könyv, mikor annyi «apró legények» adnak ki könyveket.

*

Az ajánlást különben Rádl Ödön jeles aesthetikusunk írta, a kiről tudva van, hogy mint kriminalista is csak becsületes és érdemes ügyet pártfogol.

Annyira tiszteli Iványit, hogy gyűjtőivén minden kliensét előfizetette, s ezentul védbeszédeiben következőleg fog érvelni: «Tekintetes törvényszék! Védenczem már csak azért sem lehet bűnös, mert hiszen elolvasta az Iványi könyvét».

*

Hogy Iványi milyen népszerű író Biharmegyében, azt legfényesebben bizonyítja a következő megtörtént eset. Beállit Körösszegegről minap egy magyar menyecske, és következő szózatot intézi hozzá:

«Instállom alássan tekintetes uram, ilyenkor télviz idején nincs a szegény embernek pénze, hanem miután hát azt a könyvet még is szeretném olvasni, hát hoztam két libát a feleségének, ha szivesen venné.»

Az igaz, hogy Iványinak még nincs felesége, de azért a két liba, mint élő előfizetés az Iványi könyvére, ma is ott gágog a szerkesztőségi ketreczbe n.

Színész világ.

Irta Van szerencsém Mándoky Béla.

E jeles műből adjuk mutatványul a következő szerény sorokat.

Mándoky Béla.

(1860.)

A magyar vidéki színészet e kimagasló alakja született Pankotán Aradmegyében 1839. szept. 17-én nemes szülőktől

Már mint tanuló kitűnt a vizsgákon, mint kiváló szónok. (Hát a lezskéket tudta e? Bagoly.)

Mint színművész azon egyének közé tartozott, kinek neve legismeretesebb volt az országban, mindenütt kelt taps, és riadó lelkesedés az ő szavai nyomán . . . és ezek közül sok helyt hatott közre a vidéki színészet tekintélyének emelésére, a színi viszonyok állandósítására (pld. Nagyváradon.) Mint igazgató áldozatkész volt mindig

Most visszavonultan él, művészetének fényes alkotásai csak mint álomkép jelennek meg előtte

Mint ember a jóság maga . . . csupa szív . . . csupa kedély, kinek nincsennek ellenségei, — nincsen haragosa! Szereti, becsüli mindenki, mert modorában annyi szeretetreméltóság van, hogy ritkítja párját

Az ő nevét se feledi hamar a magyar közönség, mert művészete fenntartja nevét az utókornak!

*

Igy ír a Mándoky könyvében, a könyv írójáról Dr. Vihari Ö.

Hej Mándoky bácsi, szép érdny is az a szerénység!

GÁZNYILATKOZAT.

Der herr von «Nagyvárad» azt mekirja asz öfé orkanumpa bent, hoty rosszul mekéksz kászfilákítás Natyfáradon és inditfányoszza, hogy kell elektrizirte peleichtung ingább, faty fattyutyertya.

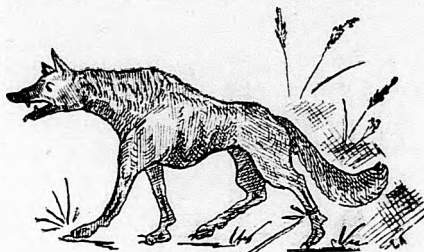
Hát én mek aszt montok erre, hogy este minek jobb filákítás? Ein szolider mensch utyis metyi makát hasza este előtt és alszik, mint a bunda. O yes, yes, yes!

A lumpok petig, a kikneg szügsigüg megfancz a kászfilákításra, hát fityeneg maguggal lábásd, faty ne lumpoljág magugat ézs ne botorkálják makukat éjczaka haszafele. O yes, yes, yes!

Kilemben is, a ki pe fan rukfa, — ter einkeschmeist ist, asz már uty se nem látja, faty sokat is látja a bortól, annak már nem kell kászfilákolás.

Alsdenn tehát, mache ich pekannt, hoty in Krószfardein nem is mekfan szükség jobb kász filákólásra ezen okokpól. O yes, yes yes!

L. E. Ruutz Rees,
gázgyárigazgató, repülő anghius
és spiritiszta.

NAGYPIACZI FARKASKALAND.

Nagypiaczon, elmúlt héten
Szörnyü nagy dolog esett.
Berohant egy éhes farkas,
És ott prédát keresett.
Csattogott a foga szörnyen,
És ordított éhesen:
«Jaj, ha valaki élém jön,
Nem marad egy csontja sem!»

S im a poszton álló rendőr
A farkas elé kerül.
Kiveszi a noteszkönyvét,
S így szól hozzá emberül:
«Röndnek muszáj lenni farkas!
Rimler Károly mondta azt.
Értsed meg a palagrafust,
Ha farkas vagy, s nem paraszt!»

«Tilos itt a farkasjárás,
Az erdőbe van helyed.
Nagypiaczon spaczirozni
Értsd meg; nem szabad neked!
Aló mars ki, mert különben
A dutyiba viszlek én.
Megjiedt a farkas ettől
S menten elszaladt szegény.

GÁZVICCZ.

— Párbeszéd az utcán. —

Bertsey György. Igazgató ur! Rosszul világitanak Nagyváradon a gázlángok!

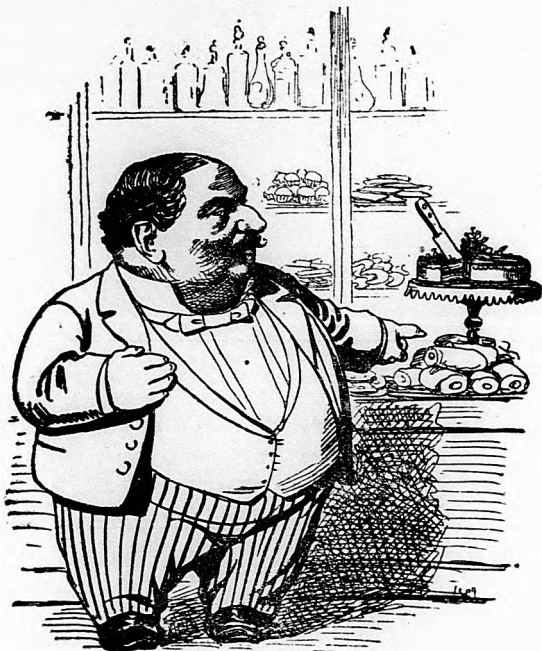
L. E. Ruutz Rees, gázgyárigazgató. Bedauere, ich verstehe nicht ungarisch.

Bertsey György. Herr director! Licht! Mehr licht!

L. E. Ruutz Rees. Sajnálom uram, de egy szót sem értek németül!

TORTA ÉS KIFLI.

— Müller Salamon cukrász-pékész bölcs mondásai. —

Oraim és höldeim! De mast már igozán nem molaszthatak el az alkalom, hodj megbatránkazásamnak ne adjak kifejezést e fölött a hosszó és kegyetlen tél fölött. Hiszen ez a tél mán majdnem aljan hosszó, mint *Schatz* Henrik, a mi derék könyvelőnk és majdnem aljan kegyetlen, mint *Mihelfy* Dalfi, mikar a blank béla mellett játssza a cassára. Hodj harapná meg aljankor a Jálics kotyája!

A szegény embereknek nincs mast mit enni, az igaz, na de az edj vigasztalhatja őket, hodj hosszó lesz a tél, hát sak lesz a jég, és alcsóbb lesz a fadjlalt a Möllereiban. És idj ha mast fáznak és éheznek is szegények, de majd jóllakhatnak nyáron fadjlalttal a Möllereiban.

Nem molaszthatak el különben az alkalom, hodj el ne mandjam önöknek, hodj a mólt héten fennt valtam Pesten.

Hát o mikar sétálok magamat a háram dab ótczába bele, edjszerre csak megszólítja valaki engemet hatolról:

— «Jó napot Möller Salamon ór! Hozta az Isten!» Hátronézem mogomat, hát mit gundolják, hodj ki vhalt az, a ki hátulról megszólította engemet: *Weckerle Sándor* miniszterelnök ór maga. Mandak erre neki: Solem lechem *Weckerle* ór, én ismerem mogát, mandhatok, hodj Nadjváradon igen jó rennoméja van az órnak. *Farkas* Izidor, *Konda* Samo és daktar *Friedländer* Samo nadjon sokat beszélnek magáról. De hannan ismeri az ór engemet?

Weckerle erre masalyagva válaszalta:

— «Hodjne ismerném Salaman bácsi, hiszen látak a maga fatagrafiáját minden héten a «Bagaly»-ba!» Idj ismerkedtem én meg Pesten *Weckerle* Sándorral, a ki aztán elkisért a Rambach otczába, és elváláskar megígérte, hodj legküzelebb eljön az egész miniszteriomával a Möllereiba edj vedjes jömölcsre.

Kisasszany, nem molaszthatak el az alkalom, hodj ne fidjelmeztessenek, hodj hazza nekem, — maga már todja, hodj mit.

FARSANGI KRÓNIKA.

Israelita nőegyleti bál.

Vivat a szerb vászonból készült «empire»! A kosztümbál hivei győztek, és *Schwarcz* Jakabné már ki is adta az ordret a nőegyleti tagoknak, hogy mindenki utazzon most mindjárt el Szerbiába vásznat venni, hogy a fényesnek ígérkező, és nagy sikerrel kecsegtető bálon teljes diszben jelenjenek meg a Fekete sas parquettején.

*

Mint értesültünk egyik hithű orthodox asszony pótindítványt fog beadni, hogy a diszes kosztüm elejére egy «mógen dovid» varrassék fel, hogy így a kosztümon az izraelita ritusnak is elég tétessék.

*

A sok szép kosztümös hölgy különben felekezetre való tekintet nélkül sok férfit fog vonzani a farsang egyik legérdekesebb báljába. Lesz ott rom. katolikus, református, görög keleti, unitárius, nazarénus, muzulmán, budhaista tánczos. S itt bizonyítja majd be a társadalom, hogy a hol szép zsidó nők vannak, ott nincs antisemitizmus.

A román bátról.

A második négyes után két frakkos gavallér tér a buffetbe.

— Öreg, — szól az egyik — nem is hiszed, hogy milyen rátartós ez a Juliska nagysám.

— Hogy hogý?

— Ah hisz az borzasztó. Képzeld, a kolonnál csak a kisujja hegyét nyujtja oda az embernek.

— Hm, barátom — szól az öreg — hisz azt csak ravaszsgból teszi, a kis hamis.

— Ravaszsgból?

— Hát persze. Azt hiszi, ha a kis ujját nyujtja, majd a kezét is akarod.

Fogáss bál.

Lepedőnyi nemzetiszínű trikolor hirdeti már egy hete a Bazárszoros elején, hogy február 4-én lesz, a mi lesz. Izgatottan várja az egész város, sőt a megye is ezt a kritikus napot.

Óh az a Falb, hogy ezt a napot nem jelezte kritikus napnak, pedig hány sziv is fog akkor megrepenni!

No de a mely szívet szétrepeszt a szerelem, — azt esetleg összedróttozza egy jó parthie.

És a jogászbálak morálja épen az, hogy a jogászból ügyvéd lesz, az ügyvédből pedig előbb utóbb — férj.

*

Az öreg Bózoky direktor, majd csóválja megint a fejét a souper csárdásnál:

—! Hm! Hm! Ugy látszik, hogy ezek a jogászok még a római jognál is élvezetesebbnek találják a csárdást!

Gyermekbarát bál.

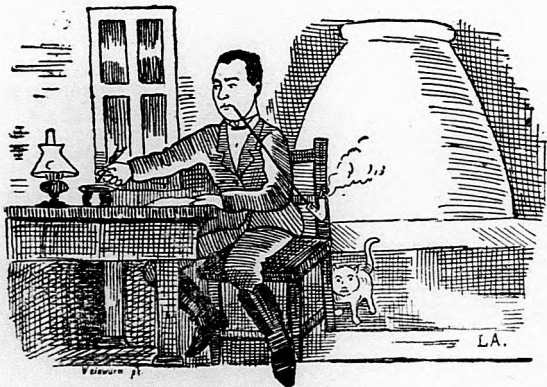
A «Gyermekbarát» egyület sokan csak a kávéházi gyufás skatulyáról ismerik, de mióta «falusi bált» rendeznek a gyermekbarátok, azóta Európa figyelme feléjük irányul.

Maga a rendezőség egy egész légió, a melylyel Caesar nemcsak Galliát és Hispaniát, hanem az egész glóbuszt meghódította volna.

Tánczrendjük roppant elmés lesz. Egy mézeskalácsos szív, mely symboluma akar lenni a balon uralkodó planetának.

És mert falusi lesz a multság, azért kedélyes is lesz. A hölgyek viganóban és pruszlikban, az urak lobogó ingujjban és pitykés dolmányban tündökölnek, és a ki mindezt látni fogja, az elragadtatva kiált majd fel, hogy: «Hej szép falu ez a város!»

VIDÉK.

Érmihályfalva mulat.

Hires város Biharban Érmihályfalva.

Hire: először is arról, hogy van egy nemzeti szállodája és egy fakereskedője, *Benedek* Mátyás. *Benedek* Mátyásnak azonban nem az a legnagyobb érdeme, hogy fával kereskedik, hanem, hogy van neki egy aranyos lelkű felesége, persze, hogy *Benedek* Mutyásné, a ki az érmihályfalvai kódásokat látva ezen a hosszú télen, kimondta, hogy «legyen bál!» és lőn bál.

Pedig egy bál Érmihályfalván rendkívül sok akadályba ütközik. A primó, nincs a városban egyetlen egy *Bakacs* Béla sem, a ki a négyest tudná rendezni, a secundó, nincs a városban egyetlen egy szál cigány sem, a ki tudná a legujabb csárdásokat játszani.

Mind ezen bajokon azonban segített a *Benedek* né leleményessége. A mi a cigányokat illeti, azoknak egy hétig zongorázta elő bájos leánya, *Ilonka* a csárdásokat, míg végre bemászott az a cigányok buksi fejeibe. A négyes rendezésre pedig elhívta *Nagyvárdról* *Dióssy* Somát, a ki ismert nevű czégfestő és bálrendező.

Igy esett meg a nemzeti szállodában az érmihályfalvai izr. nőegylet farsangja, mely iránt különben is nagy volt az érdeklődés, elannyira, hogy a tombolához mindenki küldött ajándéktárgyakat. Egyik nagylelkű rófós kereskedő például egy 20 krajczáros nyakkendőt.

Szünőrákor a táncz után *Konrád* Lászlóné, *Tolnay* Jakabné, *Guttman* Sámuelné és Érmihályfalva többi szép asszonyai hideg kocsonyát szerviroztak, úgy hogy a vendégek rögtön konstatalhatták, miszerint a bál és a kocsonya egyaránt jól sikerült.

*

Nagyszalontai carnevöl.

No az idén még a csonka torony is gondol egyet Szalontán, felugrik a levegőbe és gyors polkát lejt a csillagokkal, úgy kiütött Szalontán a farsangi láz.

Február 9-én lesz a hangversenynyel és tánczczal egybekötött dárídó, mikor a legistenibb *Kopácsi* Juliska fog csicserni. Még pedig, mint halljuk a következő nótát *Szép* Helenából:

Két jelölt vala egyszer Nagy-Szalontán
Arany László s Lukács Gyula.
Hej akkor volt csak vig élet ottan
Dinom dánom, hejhehujja!
Volt akkor álarczos multság,
Széll Kálmán, Nagy Márton az ám —
Hisz tudjuk akkor frakkba, klakkba
Öltözködött fel a cigány.
Ewoe!

Ám Balogh László, Bajó és a többi
Vesztteg nem nézte ezeket;
Petíciónáltak és azt mondták:
No már ez így mégsem mehet.
Volt akkor skandalum, quantum satis,
Kapacitáció csakugyan,
Hála a mindenhatónak,
Hogy most már ennek vége van!
Ewoe!

A népszínház bálványozott *Kopácsiját* a «Magyar Génusz» kíséri le, az a Magyar Génusz, a mely talányokkal fogott eddig előfizetőket. Most azonban gondolt egyet a két redaktor *Kopácsi* Vilmos és *Hevessi* József. Átadják a lapjukat *Kopácsi* Juliskának, a ki majd elénekli annak egész tartalmát országszerte. Igy aztán özönlenek majd a lapra az előfizetők.

HÁRFAHANGOK.*

Milcsinek.

— 1866. —

Irta: Rácz Mihály.

Ha volna nékem százezer forintom,
Lennél nőm ugy-e szépséges rubintom?
Öltözhetsz akkor talpig selyembe,
Laknánk fényes, pingált, tükrös terembe! —
Ah istenem! Mily boldogok volnánk ott,
Csak ugy fitymálnánk az egész világot!
Hintón — az inas persze bakon állna —
Robognánk estélyre, bálba, színházba:
Lennél nőm ugy-e szépséges rubintom,
Ha volna nékem százezer forintom?

De minthogy nincsen százezer forintom,
Te rám sem hallgatsz, ugy-e szép rubintom?
Pedig lásd én... Eh! mit ér az te néked,
Hogy nemsokára iskolákat végzek;
Mit bánod te, ha férjed lesz számár is,
Csak győzzön bankóval a bugyelláris!
Eredj — ha megkért — s engemet feledj el
Légy boldog, ha tudsz, Töksify Elekkel;
Ne hallgass én reám, gyönyörű rubintom,
Hisz' nincsen nékem százezer forintom.

* Derék főjegyzőnk ez ifjúkori költeményét becses engedelmevel annál is inkább reprodukáljuk most újra, hogy hadd lássa egész Nagyvárad, milyen okcs ember volt Rácz Mihály már 1866-ban is. Azóta pedig mennyit nőtt.

GYERMEKBÁL ELŐTT.

Az új nevelő. No gyermekek, ha jól viseltek magatokat, majd adok nektek szép képeskönyveket.

— Csak tartsa meg a képeskönyveket, inkább vigyen el bennünket a gyermekbálba.

KÉT JÓ BARÁT . . .

Sándor, Géza, . . . jó barátok,
A bálba is együtt mennek.
Nem perelnek. Sándor, annak
Kurizál, — Géza meg ennek.

Amde egyszer, a mint fordul
Egyet-kettőt Géza, látja:
Milyen angyalt fedezett fel
Sándor, — az ő jó barátja.

— Sándor! ha csak egy kevésse
Szent előted barátságom:
Ösmertess meg. Ezt az angyalt
Érzem, szeretem — imádom! . . .

«Föl van pajtás; de szerelmed
Műljék el úgy, a hogy támadt,
Csak nem fogod elszeretni:
— *As én mostoha-anyámat?»* —

Mars.

A BAGOLY ÜZENETEI.

T. B. Bihar. A referádát a bálról szívesen vesszük. Csak minél humorosabban. Ha időnk volna, persze hogy magunk is élveznénk, de hát erről sajnos le kell mondanunk. — **Lucz** Helyben. E nélkül nem lehet éleclapot csinálni, és ha valaki egy jó tréfán nem mulat, hanem boszankodik, az műveletlenségét árulja el vele, mert már Molière is megmondta, hogy annál műveltebb valaki, mennél több dolog fölött nevethet. Egyebekben pedig már hozzá vagyunk szokva a stréberek e modorához. Azoknak csak akkor tetszenénk, ha becses személyüket minduntalan a mennyekig magasztalják és nem létező tehetségeikről írják hozsánákat. Ehhez azonban egy csepp kedvünk sincs, inkább viseljük nagy haragjukat és állunk is elébe. — **B. K.** Budapest. Oh dolgozzék ön csak tovább is a «Mátyás diák»-ba és a «Magyar Figaro»-ba! Ne feccselje el kiváló tehetségét, melyet a fővárosban annyira méltányolnak a mi lapunkban. Nekünk egyáltalában nincs az ön savanykás és kölcsönkért humorjára szükségünk, sőt ha véleményünkre kíváncsi, hát kimondjuk azt is nyíltan, hogy egy 48-as tüzérnek nem muszáj okvetlen viccelni — főleg, ha úgy viccel, mint ön. — **Mars.** Cajnica. Dicső dolog tőled, hogy Boszniában is gondolsz ránk nagyváradiakra, kik a te eleven, pezsgő humorodat szomoruan nélkülöztük eddig. No de ha úgy lesz, mint irod, akkor legalább a «Bagoly» révén élvezzük hetenkint a te sziporkázó szellemedet. Persze, hogy ezentul lesve lessük a következőket. Levél minden egyébre válaszol. — **K. K.** Tenke. Intézkedtünk, s ezzel a tenkei Panama-ügy be van fejezve. — **Rendező.** Nagy-Szalonta. Ott leszünk és tapsolunk. A «Magyar Génius» vezérelje önöket addig is. — **Tr. Tr.** Belényes. Csak a levelet kaptuk meg, A többi hiába vártuk. — **K. S.** Nagy-Szalonta. *Iványi* Ödön sokatigérő új kötete az «Apró regények» márcziusban jelenik meg. Előfizetni azonban már most is lehet a jeles elbeszélő ez újabb termékére Láng József és Társánál 1 forintnak pósta-utalványon való beküldése mellett. Önnek, aki Iványi fényes tehetségét már a «Pis-pök atyafiságá»-ból ismeri, talán fölösleges is ajánlanunk a magyar irodalom egyik legkedveltebb alakjának ezen új könyvét. — **Zsenge** Debreczen. Nem vehetjük át a már más lapban megjelent jó vicceket, annál kevésbbé a rosszakat.

Felelős szerkesztő: FEHÉR DEZSŐ.
Kiadótulajdonos: LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA.

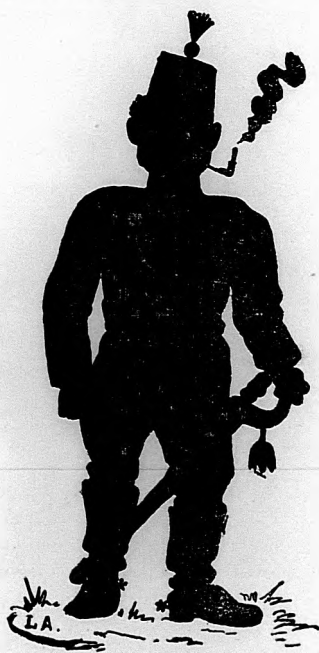
BÁLBAN.

— De milyen elegáns ön? Talán Párisban csináltatja a ruháit?

— Oh nem! Minek is, hiszen Párisban sem kaphatnék olcsóbb és szebb szövetű, vagy finomabb kiállítású ruhát, mint *Held B. első nagyváradi postó-üzletében* a Zöldfa-utcán. Különösen mióta a világhírű *Welentzky* a szabásza.

HUSZÁR-PHILOSOPHIA.

Az árgyirusát, már én csak olyan szakácsnéba leszek ezentúl szerelmes, a ki *Barátky és társai*-nál a Sas-utcán veszi a húst, mert abban a mézvároszékben olyan jó és olcsó marha, borju és birkahúst mérnek ki, hogy én olyat a kaszárnyában sohasem kapok.

AZ ISKOLÁBÓL.

Tanító. Helyesen cselekedett Ádám és Éva, hogy a tiltott gyümölcsből ettek?

Nebuló. Nem, mert ha már épen gyümölcsre voltak éhesek, akkor miért nem mentek inkább *Mertz Nándorhoz* a Nagy-Körös utcára, ott kaphattak volna olcsón remek szép almát, szőlőt s egyéb csemegéket, sőt jó magyarádi bort is. — Nem mentek Mertzhez, tehát megérdemelték, hogy kikergessék őket a paradicsomszöszből.

MI AZ UJSÁG?

— Halattad, hodj mi az ujság?

— Nem én.

— Nü hát a legnadjobb ójság az, hodj *Nádor L. és társa* özetében. (Zöldfa-utca Déry-ház) kalapot, czipót olyan olcsón lehet venni, mint sehol másutt. Képzeld:

Női czugos czipók 2 frt 40 krtól feljebb
 Férfi vichsos czugos czipók 2 frt 80 krtól feljebb
 Báli és alkalmi női czipók 1 frt 50 krtól feljebb
 Gyermek csizmák 2 frt 30 krtól feljebb
 Gyermek czipók 25 krtól feljebb
 továbbá téli alsó ruhák, fehéreneműek, kalapok, sapkák, keztyűk és nyakkendők a legszebb kivitelben és tartós minőségben kaphatók

LEBOVITS J. RUDOLF
férfi-szabó, Nagyvárád, Olaszi,
Fő-utca, Nyíry-ház,
 (Bartsch palotával szemben.)

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy az idő előrehaladottsága miatt, az üzletemben túlnyomóan főlhalmozott angol, francia és brünni téli ruha szövetekből rendkívül jutányos áron, mérték szerint készítek

férfi öltönyöket.

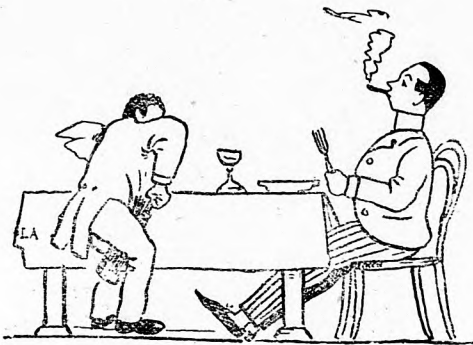
A közelgő farsang alkalmára **frack** és **szalon öltönyök** készítését, a legújabb minta szerint, legjutányosabban eszközölöm.

Értesítem egyszersmind a n. é. közönséget, hogy a külföldi gyárakban rendelt tavaszi ruha szöveteim a napokban megérkeznek, melyek bevásárlásánál a legújabb mintákat és legjobb minőséget tartottam szem előtt.

A n. é. közönség szíves pártfogását kérve vagyok kiváló tisztelettel

Lebovits J. Rudolf,
 férfi-szabó.

WALTER ÉTTERMÉBEN.

Akárki mit mondjon, mégis szép az élet.
 Főleg ha az ember *Walter* kosztján élhet.
 Uj az ő étterme, de a bora ócska
 És e mellett huzza *Hamza*, meg *Rácz* Jóska.
 Hogyha én, mint *Voszka* száz milliót lennék
 Reggeltől estélig csak *Walternél* lennék.

STERN LIPÓT

férfi-szabó

Nagyvárád, Olaszi, Fő-utca, Bazár épületel szemben.

Ajánlja a közelgő farsang alkalmára mindennemű férfi öltönyök készítését bel- és külföldi szövetekből a legújabb divat szerint, jutányos árban.

Egyszersmint értesíti a n. é. közönséget, hogy a még raktáron levő őszi és téli szövetekből **rendkívül olcsó áron készít öltönyöket.**